

Список використаних джерел

1. Semko R.B. Bayesian Estimation of Small-scale DSGE Model of the Ukrainian Economy / R.B. Semko // Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. – 2011. – Том 120. – С. 78-84.
2. Лук'яненко І.Г. Прогнозування наслідків економічної політики за допомогою моделі загальної рівноваги / І.Г. Лук'яненко, Р.Б. Семко // Актуальні Проблеми Економіки. – 2012. – № 1. – С. 303-319.
3. Лук'яненко І.Г. Монетарна політика та флуктуації на фондовому ринку України / І.Г. Лук'яненко, Р.Б. Семко // Економіка і прогнозування. – 2012. – №4. – С. 110-122.
4. Chernyak O. Stability Price Index: Peculiarity of Modeling in Ukraine / O. Chernyak, O. Bazhenova // Argumenta Oeconomica. – 2010. – № 1 (24). – P. 21-29.
5. Баженова О. Моделювання впливу системно значимих економік світу на динаміку макроекономічних показників України / О. Баженова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2015. – № 2. – С. 36-42.
6. Ставицький А. В. Ефективність монетарного трансмісійного механізму в Україні / А. В. Ставицький, В. Р. Хом'як // Фінанси України. – 2010. – № 7. – С. 50-57.
7. Петрик О. Структурна модель трансмісійного механізму монетарної політики в Україні / О. Петрик, С. Ніколайчук // Вісник Національного Банку України. – 2006. – № 3. – С. 12-20.
8. Лук'яненко І.Г. Моделювання впливу змін фінансової політики на економіку України / І.Г. Лук'яненко // Науковий журнал "Бізнес Інформ". – 2012. – № 4. – С. 197-201.
9. Klebanova T. Simulation of Territorial Development Based on Fiscal Policy Tools / R. Brumnik, T. Klebanova, I. Guryanova, S. Kavun, O. Trydid // Mathematical Problems in Engineering. – 2014 (2014). – P. 1-14.
10. Ніколайчук С. Використання макроекономічних моделей для монетарної політики в Україні / С. Ніколайчук, Ю. Шоломицький // Вісник Національного банку України. – 2015. – № 233. – С. 58-69.
11. Ratto M. QUEST III: An Estimated Open-economy DSGE Model of the Euro Area with Fiscal and Monetary Policy / M. Ratto, W. Roeger, and J. in 't Veld // Economic Modelling. – 2009. – № 26. – P. 222-233.
12. Labus M. QUEST Serbia: DSGE Model with Practical Guide [Електронний ресурс] / M. Labus // Belox, Beograd. – 2014. – P. 1-89. – Режим доступу: http://www.belox.rs/uploads/sr/publikacije/studije-i-izve-taji/quest-serbia-dsge-model/QUEST_Serbia_Paper_for_print2_1_1_1_1.pdf.
13. Danthine J. Inflation and Asset Pricing in an Exchange Economy / J. Danthine J. and J. Donaldson // Econometrica. – 1986. – № 54. – P. 585-605.
14. Adjemian S. Dynare: Reference Manual, Version 4 / S. Adjemian, H. Bastani, M. Juillard, F. Karamé, F. Mihoubi, G. Perendia, J. Pfeifer, M. Ratto, and S. Villemot // Dynare Working Papers. – 2011. – № 1. – P. 1-160.

Надійшла до редакції 10.11.15

І. Лук'яненко, д-р экон. наук, проф.,
Р. Семко канд. экон. наук, доц.
Национальный университет "Киево-Могилянская академия", Киев, Украина

ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ И РЕАЛИЗАЦИИ МОДЕЛИ ЕВРОПЕЙСКОЙ КОМИССИИ QUEST III С РАСШИРЕННЫМ ФИСКАЛЬНЫМ БЛОКОМ

В статье детально проанализирована логика построения, доказаны и уточнены основные уравнения динамической стохастической модели общего равновесия QUEST III, которая разработана в рамках Европейской комиссии. Особенностью модели является одновременное наличие монетарного и расширенного фискального блоков, что позволяет проанализировать действие комплексных шоков на ключевые макроэкономические показатели и оценить их синергетический эффект. Результаты реализации модели на реальной информации демонстрируют, что одновременное использование комбинации монетарных и фискальных инструментов является достаточно эффективным механизмом для предотвращения развития стагфляции, т.е. резкого падения производства и роста цен.

Ключевые слова: динамическая стохастическая модель общего равновесия, монетарная и фискальная политика, комплексные шоки, шок предложения, стагфляция.

I. Lukianenko, Doctor of Science (Economics), Professor,
Roman Semko, PhD in Economics, Associate Professor
National University of Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv, Ukraine

THE DETAILS OF CONSTRUCTION AND APPLICATION OF EUROPEAN COMMISSION MACROMODEL QUEST III WITH EXTENDED FISCAL BLOCK

In this paper we provide detailed derivation of dynamic stochastic general equilibrium model QUEST III that was developed under European Commission project. The principal feature of the model is the presence of both monetary and extended fiscal blocks. In particular, Central Bank sets interest rate using monetary policy rule, while fiscal sector is represented by taxes and transfers. It allows analyzing the effect of complex shocks on the key macroeconomic variables. Our results show that parallel application of monetary and fiscal instruments is an effective way to combat stagflation, i.e. drastic decrease in production and acceleration of inflation. Due to the presence of extended fiscal block, the model can fit Ukrainian economic and policy structure quick good. The next steps of the research may be calibration and estimation of QUEST III prototype on the Ukrainian data with potentially some modification and inclusion of banking and other sectors that play critical role in the local conditions. Monetary policy instruments should be extended with the level of Central Bank reserves which have large influence on macro stability. In addition, dollarization is an important peculiarity that should be addressed in the future versions of the model.

Keywords: dynamic stochastic general equilibrium model, fiscal and monetary policy, complex shocks, supply shock, stagflation.

Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics, 2015; 12(177): 31-38

УДК 336.143

JEL F 33, F 35

DOI: <http://dx.doi.org/10.17721/1728-2667.2015/177-12/4>

С. Мицюк, канд. экон. наук, старший научный сотрудник
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ,
В. Мегей, економіст
Київський національний торговельно-економічний університет, Київ

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ФІНАНСОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

У статті охарактеризовано сучасний стан відносин між Україною та Міжнародним валютним фондом, Світовим банком, Міжнародним банком реконструкції та розвитку і зроблено аналіз тенденцій розвитку співробітництва з цими МФІ. Розкрито проблеми у кредитуванні та запропоновано заходи щодо подальшого вдосконалення та покращення відносин з даними організаціями.

Ключові слова: міжнародні фінансові інститути, транши, стратегія співпраці України з міжнародними фінансовими організаціями.

Вступ. Нівелювання фінансово-економічних кордонів між країнами, активізація міжнародного руху капіталів, сучасні тенденції міжнародного валютно-фінансового співробітництва все більше активізують роль міжнародних фінансових організацій, оскільки їхні функції

зводяться до створення та регулювання умов світового економічного порядку з метою збереження балансу фінансово-економічної рівноваги у світі, до стабільності та контролю у функціонуванні валютної системи, аку-

мулювання у світовому масштабі тимчасово вільних коштів і їх розподіл між країнами-позичальниками.

Міжнародні організації є дієвим регулятором міжнародних відносин в економічній сфері. Їх значення як інституційних одиниць міжнародної економіки дедалі зростає. Фінансове співробітництво з міжнародними інституціями є потужним джерелом й ефективним інструментом розвитку національної економіки. Ресурси міжнародних фінансових інститутів використовуються для реалізації програм, які спрямовуються на ринкове реформування, на забезпечення стабільності національної валюти, на вирішення соціально-економічних проблем, на економічне зростання, на фінансування дефіциту державного бюджету та збалансування платіжного балансу. Але фінансова заборгованість перед цими установами робить економіку країни вразливою, залежною від іноземних кредиторів.

Актуальність теми. Міжнародні фінансові організації поступово посилюють свій вплив на країни всього світу, не винятком є й Україна. На сьогодні, коли держава знаходиться в стані фінансово-економічної і воєнної кризи, її економічна діяльність неможлива без залучення іноземного капіталу. Недостатність внутрішніх ресурсів для національної економіки вимагає пошуку шляхів залучення фінансових ресурсів за допомогою тісної співпраці з міжнародними фінансовими інститутами.

На сучасному етапі співробітництва основними партнерами України, які відіграють важливу роль у кредитуванні її подальшого розвитку та навіть її існуванні, є такі міжнародні організації як: Міжнародний валютний фонд, Світовий банк та Міжнародний банк реконструкції та розвитку. Помітний економічний потенціал країни на сьогодні частково реалізується саме за допомогою тісної співпраці з МФІ в багатьох напрямках. Чи потрібне Україні співробітництво з такою кількістю організацій? Чи повністю країна використовує потенціали, які відкриває членство в тих чи інших міжнародних інститутах? Кошти, взяті в позичку, йдуть на оздоровлення економіки чи проїдаються?

Постановка проблеми. Зараз, коли України знаходиться в стані кризи, нагального вирішення потребує питання щодо знаходження ресурсів на зовнішньому ринку. Пошук шляхів розширення міжнародного фінансового співробітництва України набуває особливої актуальності, що пов'язано з необхідністю забезпечення національної економіки необхідною кількістю фінансових ресурсів через недостатність коштів на українському ринку.

Невирішені раніше частини загальної проблеми. Україна вже має певний досвід співробітництва та використання кредитів від міжнародних фінансових інститутів. Для поліпшення впливу на економіку країни залучених кредитних ресурсів необхідно спиратися на досвід іноземних держав, накопичений власний досвід, а також на створення моделей можливих напрямів використання залучених коштів. Зростання кредитної заборгованості перед даними інститутами містить цілу низку небезпек. Співробітництво України з міжнародними організаціями викликає неоднозначну оцінку як економістів країни, так і політиків.

Мета статті. Основною метою дослідження є визначення ролі, особливостей та обґрунтування перспектив співробітництва міжнародних фінансових інститутів та України в XXI столітті, узагальнення результатів співпраці України з міжнародними організаціями в умовах сучасної політико-економічної та воєнної кризи.

Завдання дослідження. Для досягнення мети поставлені такі завдання:

- охарактеризувати еволюцію відносин України з міжнародними фінансовими інститутами;

- проаналізувати особливості кредитування МВФ, проаналізувати специфіку кредитування МБФР;

- проаналізувати тенденції кредитування інститутами Світового банку;

- розглянути проблеми та перспективи розвитку співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями.

Предметом дослідження є економічні відносини, які виникають у процесі співробітництва України з міжнародними фінансовими інститутами.

Об'єктом дослідження виступає діяльність міжнародних фінансових інститутів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання співробітництва України з міжнародними фінансовими інститутами постійно перебували і продовжують залишатись в центрі уваги політиків, вчених, урядовців. Проблеми та перспективи розвитку, а також діяльність міжнародних фінансових організацій знайшли своє відображення в роботах багатьох українських дослідників, серед яких Базилевич В. Д., Білорус О. Г., Боринець С. Я., Гальчинський А. С., Єщенко П. С., Лютий І. О., Наконечна Ю. Л., Пешко А. В., Рязанова Н.С., Філіпенко А. Д. та інші. Серед іноземних науковців, що розробляють дану тематику, слід відзначити Л. Бальцеровича, Т. Едісона, А. Зіденберга, Т. Кілліка та ін. Проте, важливо зазначити, що, незважаючи на значний обсяг накопичених у цій сфері знань, деякі питання щодо співробітництва мають суперечливий і дискусійний характер, адже одні експерти висловлюють думки, що країна неповністю використовує можливості, які відкриває членство в тих чи інших міжнародних організаціях з точки зору ефективності та результативності. Інші заперечують це твердження.

Методологія дослідження. В даній статті були використані наступні методи наукових досліджень: абстрактно-логічний – при теоретичному узагальненні та формулюванні висновків; порівняння – при аналізі обсягів кредитування різних країн міжнародними фінансовими організаціями; статистичні методи – при систематизації та відображенні обсягів кредитів, отримуваних Україною від МВФ за роки співпраці; графічний – при побудові ілюстративного матеріалу за даними обсягів динаміки міжнародного кредитування.

Виклад основного матеріалу. Кожна країна, що прагне увійти до світової економічної системи, співпрацює з МФО і намагається максимізувати користь від цієї взаємодії. Запозичення у МВФ за умови їх ефективного використання суттєво впливають на розвиток економіки, реалізацію пріоритетних проектів соціального та економічного розвитку, призначених для поліпшення стану народного господарства, реформування ринкового сектору. Існують різні форми і механізми такої співпраці. До них можна віднести інвестиційні проекти, технічну допомогу країнам, цільові програми, іноземне кредитування тощо. Законодавчо всі етапи регулювання взаємодії України з МФО затверджені в ряді постанов Кабінету Міністрів України та законодавчих актів, а також в Стратегії співробітництва з МВФ [3].

Найбільшим кредитором України з-поміж міжнародних фінансових організацій є Міжнародний Валютний Фонд. Україна стала членом МВФ у 1992 р. відповідно до Закону України "Про вступ України до Міжнародного валютного фонду. Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій", який було прийнято 3 червня 1992 року [2].

Основним напрямом використання кредитів МВФ було надання кредитів Міністерству фінансів України

для обслуговування зовнішнього боргу, фінансування дефіцитів платіжного та торговельного балансів. Формування, у тому числі, завдяки позикам МВФ, валютних резервів НБУ повинно було підтримати стабільність національної валюти, успішно провести грошову реформу, ввести з часом повну конвертованість гривні за поточними операціями.

Міжнародним валютним фондом були розроблені наступні етапи та програми кредитування України.

Перший етап (1994–1995 рр.). У цей період Україні було надано фінансову допомогу у вигляді системної трансформаційної позики для підтримки платіжного балансу України.

Другий етап (1995–1998 рр.). Україна отримала від МВФ кредити на загальну суму 1935 млн. дол. США за трьома річними програми "Стенд-бай". Головною метою цих кредитів була підтримка курсу національної валюти і фінансування дефіциту платіжного балансу України.

Третій етап (1998–2002 рр.). Впровадження Програми розширеного фінансування, яка передбачає надання Україні кредиту на загальну суму 2,6 млрд. дол. США у рамках Програми Україна отримала 1193,0 млн. СПЗ, які були спрямовані на поповнення валютних резервів Національного банку України.

Четвертий етап (2002–2008 рр.). Наприкінці 2002 р. Кабінет Міністрів України серед прийнятних форм подальшого співробітництва України з МВФ на безкредитній основі обрав програму "попереджувальний стенд-бай" з метою здійснення переходу до добре функціонуючої ринкової економіки із ефективною системою соціального захисту, підтримка динамічних темпів економічного зростання та збереження макроекономічної стабільності. Укладення угоди між Україною та МВФ строком на 12 місяців фактично надавало можливість отримання від МВФ зарезервованого кредиту у випадку погіршення ситуації з платіжним балансом або валютними резервами країни. Проте в більшості траншів пішли на те, щоб підтримати вітчизняні комерційні банки, а не в реальний сектор економіки. Наслідки такого витрачання траншів призвели до того, що валовий зовнішній борг виріс, зате зовнішній борг комерційних банків зменшився. Ці засоби врятували Україну від дефолту і багато банків від банкрутства. "Рятування" банківського сектора практично нічого не дало реальному сектору економіки. В період 2002-2007 років гривня характеризувалася відносною стабільністю. В 2002 році курс національної грошової одиниці підвищився і становив 5,334 грн. порівняно із 2001 роком. В 2003 році вартість гривні впала на 1,04 п. відносно 2002 р., що в грошовому виразі відповідно становило 5,346 грн. відносно 5,334 грн. за долар США. В 2004-2007 роках вартість національної грошової одиниці по відношенню до долара зростає. Зростання вартості почалось з 2004 року, коли гривня посилила свої позиції: залишалась майже на одному рівні. В грошовому виразі відповідно: у 2004 р. 1-н долар США дорівнював 5,324 грн.; у 2005 р. – 5,105 грн., у 2006 р. – 5,037 грн., у 2007 р. – 5,031 грн. За період з 2002 до 2007 року курс гривні по відношенню до долара США змінився, але зміни були незначні, цей період відзначається відносною стабільністю гривні [22].

Валовий зовнішній борг України зріс у 2005-2008 рр. більше ніж утричі (з 30,6 до понад 100 млрд. дол. США). При цьому найвищі темпи приросту були характерні для зовнішніх боргів банків, які за даний період зросли в 14 разів. Це призвело до докорінної зміни структури

зовнішнього боргу України: якщо у 2005 р. на уряд припадало 36,6% сукупного державного боргу України, то на початок жовтня 2008 р. – лише 13,8%. Водночас зовнішня заборгованість банків за цей період зростає з 8,7 до 41,1%, що разом із заборгованістю корпоративного бізнесу становило 81,4% загального зовнішнього боргу України, у 2,2 рази перевищивши обсяги офіційних валютних резервів України. Вартість зовнішнього боргу України, який підлягав виплаті протягом року, оцінювався приблизно в 40 млрд. дол. США за валютних резервів, що не перевищували 35 млрд. дол. США. Процес формування зовнішнього боргу в Україні характеризується порушенням базового критерію гарантування зовнішньої платоспроможності – необхідності прив'язки темпів зростання зовнішніх позик до нарощування вартісних обсягів експорту товарів і послуг. У 2007-2008 рр. темпи зростання кредитування фізичних осіб утричі перевищували темпи зростання кредитування юридичних осіб (у 2005 р. у 1,5 рази). Частка кредитування фізичних осіб за період 2005-2008 рр. зростає більше ніж удвічі, перевищувала 37% загального обсягу кредитних вкладень. За період 2007-2008 рр. іпотечне кредитування в Україні зростає темпами, що майже утричі випереджали темпи зростання кредитування економіки [17].

На четвертому етапі відбулося тривале відставання темпів приросту ВВП від зростання доходів населення. У 2003-2007 рр. номінальні доходи громадян країни зросли в 4,2 рази, а реальні у 2,1 рази, тоді як реальний ВВП – лише в 1,4 рази.

П'ятий етап (2008–2013 рр.). На даному етапі графік вибірки коштів Україною був розрахований на два роки із загальним обсягом фінансування близько 16,4 млрд. дол. США. Після погодження параметрів програми 3 млрд. СПЗ були в терміновому порядку зараховані до золотовалютних резервів Національного банку України. В рамках цієї програми "Стенд-бай" Україна отримала три транші загальним обсягом 7 млрд. СПЗ (10,6 млрд. дол. США).

Частина другого траншу у розмірі 1,5 млрд. доларів США та третій транш у повному обсязі були спрямовані безпосередньо до Державного бюджету України. На цьому етапі гроші виділялися під умови проведення економічних реформ, зокрема, пенсійної, грошово-кредитної та бюджетно-фінансової. Частина коштів була витрачена на поповнення валютних резервів НБУ, а інша частина – на проведення реформ, зокрема [6]:

- підвищено ціни на газ для населення;
- прийнято новий Податковий кодекс;
- проведено зміни в Пенсійному законодавстві

(збільшення пенсійного віку).

Шостий етап (з 2014 р.). Ухвалена програма на отримання кредиту у розмірі 17,01 млрд. дол. США впродовж наступних двох років. Але у 2015 р. ця програма була припинена, а впроваджена нова, яка передбачає механізм розширеного фінансування і буде розрахована на чотири роки [4]. Програма була затверджена для підтримки економічної стабілізації в країні і визначає широкі і глибокі економічні реформи, спрямовані на відновлення стійкого зростання в середньостроковому періоді та підвищення рівня життя громадян країни [18].

Загальний обсяг затвердженої суми та фактично виданих кредитів Міжнародним Валютним Фондом для України за весь період їх співпраці, розрахований на основі даних офіційних сайтів організацій, наведено у табл. 1.

Таблиця 1. Обсяги кредитування України Міжнародним валютним фондом

Період	Сума затверджена млн. СПЗ	Сума видана млн. СПЗ
1995-1996 рр.	997,3	538,65
1996-1997 рр.	598,2	598,2
1997-1998 рр.	398,92	181,33
1998-2002 рр.	1919,95	1193
2004-2005 рр.	411,6	0
2008-2010 рр.	11000	4000
2010-2012 рр.	10000	2250
2014-2016 рр.	10976	3014,7
2015-2018 рр.	12348	3546

Джерело: складено автором на основі даних [8] та [17]

У лютому 2015 року Рада директорів МВФ прийняла чотирирічну програму розширеного фінансування, де було досягнуто згоди щодо надання кредиту у розмірі 12,348 млрд. СПЗ або 17,5 млрд. дол., що складає 900% квоти України в МВФ. Ця програма замінила кредитну програму "Stand-by", яка була затверджена 30 квітня 2014 року. Програма розширеного фінансування повинна сприяти стабілізації економіки України та закласти підвалини для відновлення її зростання. Україна вже отримала перші два транші в рамках EFF на загальну суму 6.7 млрд. дол. США. Перший транш на суму \$5 млрд. було надано у березні 2015 року і спрямовано на нагальні бюджетні потреби та на відновлення золотовалютних резервів Національного банку. Зокрема, надання цього траншу дозволило одразу збільшити резерви вдвічі (з близько 5 до майже 10 млрд. дол. США). 1.7 млрд. дол. США другого траншу, які були перераховані у серпні 2015 року, повністю пішли на

поповнення резервів НБУ, що допомогло посилити стабільність на валютному ринку країни.

Відсоткова ставка по кредиту EFF складає 3.05% річних. Для порівняння, середня ставка за кредитами, які активно залучала Україна впродовж 2010-2013 років, складала в середньому близько 8%. Даний кредит надається на 10 років, перші п'ять з половиною років складає пільговий період. Виплати по кредиту повинні відбуватися щоквартально. Механізм Розширеного Фінансування покликаний підвищити рівень резервів Національного банку України, запобігти відтоку капіталу, посилити заходи, прийняті Урядом для стабілізації платіжного балансу країни, та допомогти Україні подолати структурні проблеми в її економіці завдяки проведенню назрілих реформ [14].

Необхідно зазначити, що від постійного взяття кредитів суттєво збільшується зовнішня заборгованість. В табл. 2 представлені прогнозовані виплати до МВФ протягом 2015-2019 років.

Таблиця 2. Прогнозовані виплати до МВФ протягом 2015-2019 рр., млн. СПЗ

	2015	2016	2017	2018	2019	Всього
Основний борг млн. СПЗ	687,50	0	628,83	1486,34	1153,00	4409,18
Обслуговування млн. СПЗ	87,39	117,77	115,19	88,72	44,50	453,57
Всього	774,89	117,77	744,03	1575,06	1197,50	4862,75

Джерело: офіційний сайт Міжнародного валютного фонду [18].

В табл. 2 зазначено, що протягом наступних п'яти років Україна повинна виплатити МВФ 4 862,75 млрд. СПЗ. У 2016 році основний борг не підлягає погашенню, а будуть виплачуватися тільки відсотки. Це може полегшити боргове навантаження країни у кризовий період.

Одним із найбільших кредиторів України є Міжнародний банк реконструкції й розвитку. Загальний обсяг кредитів, наданих МБРР для України впродовж 2010–2014 рр., зображено в табл. 3.

Таблиця 3. Обсяги кредитів для України від МБРР у 2010-2014 рр., млн. дол. США

Назва МФО	Роки					Всього
	2010	2011	2012	2013	2014	
МБРР	-	350,0	-	-	1082,0	1432,0

Джерело: розраховано автором на основі [20].

Тобто, за період 2010–2014 рр. МБРР надав кредитів в економіку України в сумі 1432,0 млн. дол. США. Але протягом 2012–2013 рр. МБРР не затвердив жодного кредитного проекту для України. У 2014 р. затверджена сума кредитів становила 1082 млн. дол. США.

Отже, МБРР є потужним кредитором України. Співробітництво з банком здійснюється на основі прийнятої у лютому 2012 р. "Стратегії партнерства з Україною" на 2012–2016 рр. Дана стратегія спрямована на допомогу Уряду України в досягненні стратегічних пріоритетів розвитку країни, включаючи стале економічне зростання та підвищення рівня конкурентоспроможності національної економіки.

Пріоритетні напрямки співробітництва МБРР з Україною містяться у відповідних Стратегіях допомоги групи Світового банку Україні – серед середньострокових

програмах, що визначають обсяг, структуру, загальні принципи діяльності цієї організації в Україні та затверджуються Радою директорів Світового банку. Остання Стратегія партнерства з Україною на період 2012–2016 рр. була ухвалена 16 лютого 2012 р. Радою виконавчих директорів Світового банку. Стратегія передбачає програму інвестиційного кредитування на рівні 500 млн. дол. США щорічно. Очікується, що Міжнародна фінансова корпорація (IFC) з власних джерел надаватиме кредити в сумі до 400 млн. дол. США на рік [22]. Стратегією також передбачено аналітичні, консультативні послуги та технічна допомога. Допомога сконцентрована зараз в двох напрямках:

1. Поліпшення державних послуг та системи державних фінансів. Зусилля Банку спрямовані на виправлення ситуації у трьох основних сферах: відповідальне

і збалансоване фінансове управління; ефективно надання послуг у секторах охорони здоров'я і освіти та підвищення адресності державних видатків на соціальну допомогу; надання комунальних послуг (водопостачання, теплопостачання).

2. Поліпшення бізнес-клімату, що дозволить розблокувати економічний потенціал України. Нова стратегія сфокусована на: поліпшенні бізнес-клімату як для вітчизняних, так і закордонних інвесторів; поліпшенні інфраструктури, що дасть змогу зменшити вартість ведення підприємницької діяльності; формуванні відповідної стратегічної політики розвитку сільськогосподарського сектора і залученні до нього приватних інвестицій, що дасть Україні змогу скористатися вигодами від значного міжнародного попиту на харчові та сільськогосподарські продукти [21].

Ще одним потужним кредитором України є Світовий банк. Він відіграє важливу роль у наданні фінансової та

технічної допомоги Україні при цілісному та системному переході до ринкової економіки, починаючи з часів вступу нашої держави до цієї інституції у 1992 р. після прийняття закону України "Про вступ України до МВФ, МБРР, МФК, МАРБА, МАР, БАГ" [5, 17]. Співробітництво зі Світовим банком є одним із дієвих механізмів, що допомагає Україні впроваджувати структурні реформи та залучати пільгові кредитні ресурси в її економіку [19]. Також проекти Світового Банку реалізуються у соціальному, фінансовому транспортному та державному секторах, електроенергетиці, муніципальній інфраструктурі та агропромисловому комплексі. Упродовж 1994–2014 рр. Світовий банк затвердив для України 26 позик загальним обсягом 6399,85 млрд. дол. США [20].

В 2014 році в структурі проектного портфелю СБ одне з чільних місць посідав транспорт (рис. 1).

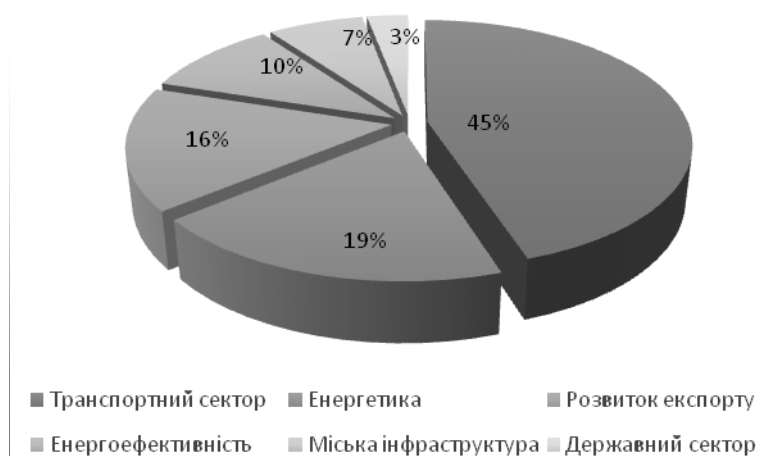

Рис 1. Структура проектного портфелю Світового банку в Україні у 2014 р.

Джерело: офіційний сайт НБУ [19].

У 2014 році портфель проектів Світового банку в Україні складався з 12 інвестиційних проектів, сума позик за якими складає близько 3,24 млрд. дол. США.

У таблиці 4 представлено загальний обсяг позикових коштів наданих Світовим банком у 2010-2014 роках.

Таблиця 4. Суми наданих Групою Світового банку позикових коштів упродовж 2010-2014 років, млрд. дол. США

Показник	2010	2011	2012	2013	2014
Загалом	58.8	43.0	35.6	31.5	37.1
У тому числі надано Україні	0.46	0.20	0.15	0.46	1,38
Кількість проектів для України	2	1	1	3	4

Джерело: офіційний сайт НБУ [19]

З табл. 4 видно, що відбувається зростання обсягів наданих кредитів у 2014 в порівнянні з попередніми роками. Стрімке зростання відбулося і в 2015 р. Це, насамперед, пов'язано із економічною кризою в Україні, а також необхідністю провадження глибоких структурних реформ. Порівнюючи 2014 р. із 2011 роком, можна побачити активізацію співпраці України та СБ, що демонструється тим, що обсяг наданих кредитів зріс у 3 рази. Однак збільшення обсягів кредитування свідчить також про збільшення боргового навантаження на Україну.

У 2014 році СБ схвалив 4 нових проекти допомоги на загальну суму 3,7 млрд. дол. на підтримку бюджету розвитку міської інфраструктури та модернізацію систем соціального захисту й охорони здоров'я.

Отримання кредитів від міжнародних фінансових організацій має значний позитивний ефект для економіки країни. Вони сприяють збалансуванню платіжного ба-

лансу, підтримці курсу національної валюти, поповненню валютних резервів, а також стимулюванню та здійсненню інвестицій в економіку, підвищенню конкурентоспроможності підприємств та зростанню суспільного добробуту населення.

Потрібно відмітити й існування недоліків співпраці, які виникають під час розвитку кредитних відносин. По-перше, це високе боргове навантаження, по-друге, тривала стагнація реального сектора економіки в умовах відсутності дієвих реформ, відтак зниження можливостей залучати кредитні ресурси, по-третє, низькі суверенні кредитні рейтинги, що визначають рівень ризику, а відповідно до цього і умови надання кредитів. Також важливими недоліками, яких потрібно позбавитися є нерівномірний графік погашення кредитів від МФО, що впливає на нерівномірне боргове навантаження у різні періоди часу та умови, за якими надаються кредити від міжнарод-

дних фінансових організацій. Крім того, важливим є недопущення неефективного використання коштів, використання коштів не за призначенням та неможливість реалізації проектів після припинення фінансування.

Необхідно зазначити, що у будь-якій країні, як для держави, так і для підприємства найбільш вигідним фінансовим ресурсом для реалізації проектів є кредитування на внутрішньому ринку. Так як держава, як позичальник на внутрішньому ринку виступає суб'єктом, що самостійно формує умови надання кредитів, їх обсяги та строки погашення. На зовнішньому ринку фінансових ресурсів держава повинна приймати умови кредиторів. Ціна на такі кредити залежить від кредитного рейтингу держави. Чим нижче рейтинг, тим більше ризик і відповідно вища ставка по кредитах. Проблема державного боргу в умовах економічної кризи, що склалася в Україні є дуже актуальною. Відповідно до 18 статті Бюджетного кодексу України: загальний обсяг державного боргу та гарантованого державою боргу не може перевищувати 60% річного номінального валового внутрішнього продукту [1].

Серед основних недоліків співробітництва з МБРР часто наголошують на непрозорості системи відбору кредитних проектів (переважно на основі "міністерського лобювання", а не відкритого тендеру або обговорення) та відсутності реальної оцінки ефективності реалізації проектів [23]. Так, наприклад, в 2011 році Рахункова палата виявила порушення (зловживання) по кожному із проектів, основними з яких стали: неякісна підготовка документації, проблеми організаційного характеру, що несвоєчасно усувалися, недоліки в плануванні та звітуванні про стан впровадження Проекту, а також неналежний рівень контролю за його виконанням на всіх стадіях реалізації.

Увагу економістів привертають до себе вимоги МВФ щодо заходів, які повинна виконати Україна для одержання траншу. Найбільшого резонансу викликали соціальні вимоги: підвищення пенсійного віку для громадян, підвищення ціни на газ для населення, упорядкування пільг тощо. МВФ має право вимагати від країни-

позичальника усунення тих чи інших фінансових проблем в економіці.

З початку 2015 року відбулося деяке зменшення загального обсягу державного боргу, приведенного в еквіваленті іноземної валюти. Якщо за показниками 1 січня 2015 року сукупний обсяг заборгованості України перед внутрішніми і зовнішніми кредиторами складав 69,81 млрд. дол. США, то державний і гарантований державою борг станом на 30 вересня 2015 року становив 1 521,378 млрд. гривень або 70,671 млрд. доларів (на 31 серпня – 1 494,891 млрд. гривень або 70,562 млрд. доларів). Гарантований державою борг на 30 вересня 2015 року становив 262,055 млрд. гривень або 12,173 млрд. доларів (260,762 млрд. гривень або 12,309 млрд. доларів на 31 серпня) [12]. А станом на вересень 2015 р. величина державного боргу досягла критичного рівня у 90% ВВП [10].

Зменшення заборгованості було одним із пунктів Меморандуму про взаєморозуміння між МВФ та Україною. Однією з умов було те, що Україна домовиться з кредиторами про реструктуризацію боргів. Відповідно до чинної чотирирічної програми розширеного фінансування ЕРГ із МВФ, реструктуризація має забезпечити досягнення Україною трьох цілей: економії на зовнішніх платежах за боргами держави, гарантованих державою, і суб'єктів держсектора на суму приблизно 15,3 млрд. доларів за період реалізації програми МВФ; забезпечення до 2020 р. співвідношення державний борг/ВВП на рівні не вище за 71% ВВП; підтримки загальних потреб у фінансуванні бюджету за борговими операціями у середньому на рівні 10% ВВП (максимум 12% ВВП на рік) в 2019–2025 рр. [16].

Важливу роль також відіграють суверенні кредитні рейтинги провідних агентств світу. Від оцінки платоспроможності країни погашати власні борги залежить бажання іноземних кредиторів вступати з нею у кредитні відносини, не побоюючись за втрату власних коштів. У таблиці 5 представлено кредитний рейтинг України, опублікований провідними рейтинговими агентствами світу.

Таблиця 5. Кредитні рейтинги боргових зобов'язань України станом на 19 жовтня 2015

Рейтингове агентство	Рейтинг боргових зобов'язань в іноземній валюті		Рейтинг боргових зобов'язань в національній валюті		Прогноз
	Довгострокові зобов'язання	Короткострокові зобов'язання	Довгострокові зобов'язання	Короткострокові зобов'язання	
"Fitch Ratings" (Fitch)	RD	RD	CCC	-	
"Standard & Poor's" (S&P)	B-	B	B-	B	Стабільний
"Rating and Investment Information, Inc." (R&I)	CC	-	-	-	Перегляд з можливим пониженням
"Moody's Investors Service" (Moody's)	Ca	-	Ca	-	Негативний

Джерело: Складено автором на основі даних [13].

У листопаді 2015 року Агентство Moody's підвищило урядовий рейтинг емітента України до рівня "Саа3" з переддефолтного рівня "Са". Отже, прогноз рейтингу був змінений з негативного на стабільний. Хоча, потрібно відмітити, що агентство залишило рейтинг на рівні "Са" за урядовими облігаціями у 3 млрд. дол., виплата яких має відбуватися у грудні 2015 року.

Серед причин, які вплинули на підвищення рейтингів Moody's виділяє врегулювання ситуації із реструктуризацією приватних євробондів у 15 млрд. дол., випущених під гарантії уряду, а також прогрес у політичних та економічних реформах у рамках програми Міжнародного валютного фонду.

Позитивним фактором Moody's також називає заходи по боротьбі з корупцією та відмиванням грошей, що визнав у тому числі ЄБРР [15].

Необхідність переосмислення перспектив співробітництва з МФО була визначена розпорядженням Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції планування, залучення, ефективного використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги і співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями" від 20 жовтня 2011 року [11].

Реалізація Україною програм з МВФ є одним з важливих факторів формування її інвестиційного клімату,

зростання довіри до макрофінансової стабільності економіки [7]. Україні необхідно підвищити контроль за цільовим використанням ресурсів, сприяти підвищенню інвестиційної привабливості та кредитоспроможності вітчизняних підприємств, диференціювати джерела фінансових коштів за рахунок розширення ринкової складової. За допомогою такого механізму можливо поглибити участь країни на світових фінансових ринках та зменшити залежність економіки України від ресурсів МВФ.

Надалі продовження співпраці України з МВФ може принести користь національній економіці країни, але при цьому присутні й деякі небезпеки, а саме: загроза фінансовій системі безпеки держави, перетворення фінансової системи України на валюто залежну систему від позик, значне зростання державного боргу та ін.

Щодо перспектив співробітництва з Міжнародним Валютним Фондом, то у сфері стабілізації валютних ринків першочерговими заходами є [11]:

- усунення дисбалансів, пов'язаних зі збільшенням гнучкості обмінного курсу до ринкової ситуації;
- проведення регулярних валютних інтервенцій у формі аукціонів;
- підвищення процентних ставок, що відіграють роль інструмента монетарної політики, зокрема ставок рефінансування;
- запровадження прозорості операцій із рефінансування та припинення прийому як заставного забезпечення власних акцій банків;
- скасування податку в пенсійних фонд на валютні операції тощо.

У сфері політики та структурних реформ важливим було б [11]:

- прийняття Національним банком України нормативних документів щодо запровадження гнучкого обмінного валютного курсу гривні до провідних валют;
- ухвалення законодавчих та нормативних документів щодо вирішення питань проблемних банків та надання фінансової підтримки банківським установам шляхом рефінансування на основі принципів рівності та прозорості;
- своєчасне проведення діагностики проблемних банків;
- розширення, відповідно до міжнародної практики, обсягів регулярного висвітлення для громадськості й ринків деталізованої фінансової інформації про функціонування банківської системи, засновників і акціонерів банків, які мають вагому частку, принципи роботи, кредитну й депозитну політику, доходи тощо.

В Україні немає іншого вибору, окрім як провести структурні реформи, але, на жаль, з багатьох причин без зовнішнього тиску МВФ уряд та парламент навряд чи зможуть провести реформи на ділі, а не на папері.

На сьогодні Україна зможе отримати максимальний соціально-економічний ефект від співпраці з Світовим Банком на наступних засадах:

1) основним принципом співробітництва має стати максимальна відповідність форм та способів надання допомоги Банку потребам економічного та соціального розвитку України;

2) співпраця має бути зорієнтована на створення потужної у політичному, економічному та фінансовому плані держави. Тобто, вона повинна забезпечувати економічне зростання, що підтверджуватиметься якісними змінами важливих соціально-економічних показників;

3) рішення про залучення позикових коштів Світового банку слід приймати на основі ретельного аналізу порівняльних переваг запозичення у Банку щодо фінансування з інших джерел на основі чітко встановлених критеріїв і тільки за умови неможливості виділення

коштів з державного бюджету, комерційного кредитування або надання приватних гарантій;

4) залучення коштів Світового банку може здійснюватися тільки за умови забезпечення їх ефективного і повного використання та отримання відповідних вигадів, які будуть реальними джерелами погашення боргів;

5) диверсифікація механізмів співпраці зі Світовим банком як один з ключових принципів передбачає необхідність урізноманітнення тих механізмів і використання в кожному конкретному випадку найбільш оптимального з них, що дозволить з найбільшою віддачею використовувати існуючі можливості співпраці;

6) характер, обсяги і форми співпраці не повинні негативно впливати на національну економічну безпеку, а тому рівень заборгованості має бути лімітованим з метою недопущення боргової залежності нашої країни [9].

Необхідним шляхом до підвищення ефективності залучення та використання ресурсів Банку, особливо в нинішніх складних умовах, має стати розробка та впровадження дієвої системи підготовки та управління запозиченнями. Базою такої стратегії повинні стати середнь- та довгострокові державні програми соціально-економічного розвитку України.

Значний акцент у подальших відносинах зі Світовим банком має ґрунтуватися на посиленні ролі та відповідальності української сторони. Зокрема, необхідно відмити, що вона повинна брати активнішу участь в ініціюванні проектів, а не чекати на пропозиції, що надійдуть від СБ. Україні необхідно підвищити й закріпити відповідальність міністерств та інших державних органів, на які покладаються функції з підготовки та реалізації того чи іншого проекту.

Висновки. Отже, співпраця з міжнародними фінансовими інститутами має велике значення для реформування економіки України. Нинішня складна соціально-економічна ситуація змушує нашу країну звертатися за позиками. Щодо подальшого співробітництва, то партнерство є досить важливим, а відмова в наданні коштів згубно вплине на стабільність української економіки. Співпраця України з МФІ сприяє поліпшенню макрофінансових показників, формуванню конкурентного ринкового середовища, стабілізації національної грошової одиниці, активізації інвестиційного процесу та розвитку приватного підприємництва. Необхідно пам'ятати, що залучені додаткові кошти від даних організацій спрямовуються на подолання певних проблем в економіці держави. Україні вкрай необхідно придивитися до власного стану економіки та до ситуації, яка склалася в соціальній сфері.

Також не потрібно забувати, що доки Україна знаходитиметься залежною від кредитування МФО, доти існуватимуть загрози фінансовій безпеці держави, значно зростатиме державний борг та загроза суверенітету держави. Однак, для забезпечення подальшого співробітництва України з міжнародними інститутами необхідне, в першу чергу, активне втручання держави в стимулювання, заохочення співробітництва з іноземними партнерами. Незважаючи на прогресивні кроки України на шляху співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями, існують значні перепони, такі як: недосконалість законодавства та його невідповідність міжнародним нормам, систематичне невиконання нашою країною зобов'язань по міжнародних програмах співпраці через припинення фінансування проектів зі свого боку, нецільове використання наданих коштів. Але незважаючи на те, що наслідки співробітництва з даними інститутами є досить неоднозначними, економічний стан країни змушує її звертатися до фінансових організацій за ресурсами.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі. Співробітництво з міжнародними фінансовими інститутами повинне витікати з економічного розвитку країни, враховувати внутрішні та зовнішні фактори, ба-

зватися на попередньому досвіді. Удосконалення та зміцнення співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями має бути важливою складовою економічної політики держави.

Дискусія. На сучасному етапі дискусійними питаннями залишаються шляхи вдосконалення співробітництва України з міжнародними інститутами та поліпшення законодавчої бази. Неоднозначними є оцінки щодо перспектив співробітництва з даними організаціями та нинішнім використанням ресурсів, отриманих від них. Наприклад, на думку деяких науковців, кредити Міжнародного Валютного Фонду створюють швидше довгострокову залежність, ніж надають допомогу в короткостроковому періоді. Але згідно зі статусом Фонду, його кредити повинні мати короткостроковий характер. З одного боку, кошти фінансових інститутів дають позитивні загальноекономічні результати, а з іншого – зростає боргове навантаження країни.

Список використаних джерел

1. Бюджетний кодекс України [Ел. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
2. Постанова Кабінету Міністрів України "Про стратегію співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями на 2006-2008 роки" від 20.06.2006 р. № 844. – Режим доступу: www.uar.gov.net/data/base07/ukr07981.htm
3. Закон України "Про вступ України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 33. – С. 474.
4. *Базиліук Я.Б.* Пріоритетні напрями підвищення результативності співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями / Я.Б. Базиліук // *Фінанси України*. – 2014. – № 1. – С. 54–66.
5. *Козюк В.В.* Експансія кредиту в системі макрофінансових дисбалансів / В.В. Козюк // *Фінанси України*. – 2010. – № 1. – С. 54–65.
6. *Іваницька О.М.* Вплив траншів МВФ на економіку України / [О.М. Іваницька, Г.Ю. Невгад, І.М. Балкова] // *Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ. Серія "Економіка, право, політологія, туризм"*. – 2014. – № 4. – С. 14–17.
7. *Мірошниченко Ю.В.* Кредитна залежність української економіки від МВФ / Ю.В. Мірошниченко // *Академічний огляд*. – 2012. – № 1. – С. 150–156.
8. *Петрик О. А., Батковський В.* Фінансові програми МВФ для надання фінансової допомоги країнам / Петрик О., Батковський В. // *Вісник НБУ* – 2014. – № 6.
9. *Плотніков О. В.* Проблеми оптимізації взаємовідносин України з міжнародними фінансовими організаціями / О. В. Плотніков // *Актуальні проблеми міжнародних відносин: [зб. наук. праць]; Київський національний університет імені Тараса Шевченка; Інститут міжнародних відносин*. – 2004. – Вип. 46. – Ч. I. – С. 21–25.

нальний університет імені Тараса Шевченка; Інститут міжнародних відносин. – 2004. – Вип. 46. – Ч. I. – С. 21–25.

10. Державний борг України: оцінка ризиків. Нова Україна. Інститут стратегічних досліджень // – Режим доступу: <http://newukraineinstitute.org/new/572>.

11. Інформаційна довідка щодо історії співробітництва з Міжнародним валютним фондом від 23.05.2011 // – Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=293456&catid=54623.

12. Інтернет портал і телевізійний канал Еспресо TV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://espreso.tv/news/2015/11/02/derzhborg_ukrayiny_v_veresni_zrist_do_70_7_mlrd.

13. Кредитний рейтинг державних цінних паперів. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/news/view/kredytyni-reitynh-derzhanykh-tsinnykh-paperiv?category=borg>.

14. Механізм розширеного фінансування. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/news/mizhnarodne-spirobitnictvo/mehanizm-rozshirenoho-kredituvannja>.

15. Міжнародне рейтингове агентство Moody's підвищило урядовий рейтинг емітента України. Офіційний сайт Публіцист / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publicist.in.ua/9535-mzhnarodne-reytingove-agentstvo-moodys-pdvishilo-uryadoviy-reyting-ementa-ukrayini.html>.

16. Офіційний сайт інформаційного агентства Дзеркало тижня / [Ел. ресурс]. – Режим доступу: <http://dt.ua>.

17. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.

18. Офіційний сайт міжнародного Валютного фонду / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imf.org/external/index.htm>

19. Офіційний сайт Національного банку України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>.

20. Офіційний сайт Світового банку / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.worldbank.org>.

21. Партнерство Світовий банк – Україна Огляд програм в країні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/document/Ukraine-Snapshot-ukr.pdf>

22. *Платонов Д. Н.* Кредитная ломка: нужны ли Украине транши МВФ, чтобы спастись от голодного об морока / Д. Н. Платонов // *Аргументы и факты*. – 2012. – № 36 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.aif.ua/money/economy/964640>.

23. Україна та Світовий банк: досвід та перспективи співпраці. Матеріали круглого столу. Національний інститут стратегічних досліджень при президентові України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1584/>.

24. *Garcia G.G.H.* (2013). International Monetary Fund, Handbook of Safeguarding Global Financial Stability: Political, Social, Cultural, and Economic Theories and Models, Issue 4, pp. 419–434. DOI: <http://dx.doi:10.1016/B978-0-12-397875-2.00033-7>

25. *Coppola Damon P.* (2011). Multilateral Organizations and International Financial Institutions, Introduction to International Disaster Management, Issue 2, pp. 549–639. DOI: <http://dx.doi:10.1016/B978-0-12-382174-4.00010-0>

Надійшла до редакції 16.12.15

С. Мицюк, канд. экон. наук, старший научный сотрудник
Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев, Украина,
В. Мегей, экономист
Киевский национальный торгово-экономический университет, Киев, Украина

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ СОТРУДНИЧЕСТВА С МЕЖДУНАРОДНЫМИ ФИНАНСОВЫМИ ОРГАНИЗАЦИЯМИ

В статье охарактеризовано современное состояние отношений между Украиной, Международным валютным фондом, Всемирным банком реконструкции и развития и сделано анализ тенденций развития сотрудничества с этими МФИ. Раскрыты проблемы в кредитовании, предложено меры по последующему усовершенствованию отношений с данными организациями.

Ключевые слова: международные финансовые институты, транши, стратегия сотрудничества Украины с международными финансовыми организациями.

S. Mytsiuk, Ph.D in Economics
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine,
V. Megey, economist
Kyiv national university of trade and economics, Kyiv, Ukraine

CURRENT CONDITION AND PROSPECTS OF UKRAINE COOPERATION WITH INTERNATIONAL FINANCIAL ORGANIZATIONS

The article describes the present status of relations between Ukraine and the International Monetary Fund, the World Bank and the International Bank for Reconstruction and Development. and analyzes the tendencies of development of cooperation with International Financial institutions. The problem in crediting were revealed and were proposed measures to further improve and improvement relations with these institutions. The issues of the operation and features of the International Finance Organization have been highlighted. Consequences of cooperation with the International Finance Organization have been discovered. The forthcoming repayment of Ukraine credit liabilities have been analyzed. The article analyzes Ukraine's problematic aspects cooperation with International Finance Organization in the conditions of the economic and military crisis

Keywords: International financial institutions, tranche, Strategy of Ukraine's cooperation with international financial institutions.